

Forslag

til

Lov om ændring i lov om erhvervmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

Fremsat den 16. februar 1966 af *arbejdsministeren*.

§ 1.

I § 9, stk. 2, 2. pkt., i lov nr. 194 af 18. maj 1960 om erhvervmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere ændres: „forsørgere“ til „deltagere“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1966.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget går ud på at ligestille ikke-forsørgere med forsørgere med hensyn til adgangen til at oppebære det tillæg — for tiden 50 pct. — der ydes til godtgørelsen for tab af indtægt og arbejdsmuligheder under deltagelse i uddannelseskursus i henhold til lov nr. 194 af 18. maj 1960 om erhvervmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

Ved lov nr. 146 af 21. april 1965 blev revisionen af fornævnte lov udskudt senest til folketingsåret 1967-68. Dette skete under hensyntagen til, at der mellem de interesserede parter på arbejdsmarkedet var enighed om, at de hidtidige erfaringer stort set var tilfredsstillende, men endnu ikke afgav fuldt tilstrækkeligt grundlag for en generel lovrevision.

Der blev dog fra forskellig side under behandlingen i folketinget rejst spørgsmål om at forøge tilgangen af unge og kvinder til uddannelserne, og arbejdsministeren gav i folketinget tilsagn om at undersøge, om en tilskyndelse til en forøget tilgang til uddannelserne kunne ske inden den almindelige lovrevision gennem en forbedring af de økonomiske vilkår for disse grupper.

De herhen hørende spørgsmål har siden været gjort til genstand for overvejelser i arbejdsministeriet og forhandlinger i uddannelsesrådet for ikke-faglærte arbejdere.

Efter de gældende regler i uddannelseslovens § 9 modtager kursusdeltagerne en godtgørelse, der Arbejdsmin. 2. kt. j. nr. 14.

svarer til den arbejdsløshedsunderstøttelse, som de pågældende kunne have oppebåret, såfremt de havde været ledige i det pågældende tidsrum. Herudover kan der til forsørgere, som ved uddannelsens påbegyndelse er beskæftiget og har været dette i mindst 5 uger inden for de sidste 2 måneder, ydes et tilskud, således at kursusdeltagelsen ikke kommer til at volde væsentligt afbræk i deltagerens og hans families økonomi. I henhold til denne bestemmelse er det ved bekendtgørelse nr. 362 af 20. oktober 1960, § 11, fastsat, at der til forsørgere ydes et tillæg på 50 pct. til den efter de foranstående regler beregnede godtgørelse.

Den samlede godtgørelse for tab af indtægt og arbejdsmuligheder, der beregnes individuelt, vil pr. 1. april 1966 for ikke-forsørgere med under 8 års anciennitet i arbejdsmændenes og specialarbejdernes arbejdsløshedskasse udgøre fra ca. 19 kr. til ca. 26 kr. daglig, hvortil kommer brændselshjælp i vinterhalvåret. Forsørgere med over 3 års anciennitet vil opnå en godtgørelse, der andrager fra ca. 29 kr. til ca. 35 kr. daglig, hvortil kommer eventuelle børnetillæg på 2.75 kr. pr. barn pr. dag samt brændselshjælp i vinterhalvåret. Til den nævnte godtgørelse til forsørgere kommer tillægget på 50 pct. efter uddannelseslovens § 9.

Heroverfor står en gennemsnitlig arbejdsfor-tjeneste for mandlige, ikke-faglærte arbejdere i

april kvartal 1965 — ens for ikke-forsørgere og forsørgere — på 63,75 kr. pr. dag. I løbet af en kursusperiode på 3 uger vil det gennemsnitlige indtægts- tab for en ikke-forsørger således udgøre i alt fra ca. 680 kr. til ca. 800 kr. Det må bl. a. tilskrives dette forhold, at ikke-forsørgere — og det vil især sige de yngre arbejdere — har vist sig tilbageholdende over for at afbryde lønnet arbejde for at uddanne sig på specialarbejderskolerne.

Med hensyn til kvindelige kursusdeltageres stilling bemærkes, at spørgsmålet om, hvorvidt de kan anses som forsørgere eller ikke-forsørgere, afgøres efter arbejdsløshedsforsikringens principper. Som hovedregel betragtes herefter den gifte kvinde, der samlever med sin ægtefælle, som ikke-forsørger, idet hun dog i særlige tilfælde anerkendes som forsørger, særlig når ægtefællen gennem længere tid (uddannelse, arbejdsløshed, sygdom, aftjening af værnepligt, straffafsoning) er udelukket fra at bidrage til familiens underhold. Det samme er tilfældet under visse betingelser, når manden er folke- eller invalidepensionist, f. eks. hvis der er uforsørgede børn i ægteskabet.

Enker, skilte og separerede kvinder betragtes som hovedregel som forsørgere, hvis de fører selvstændig husholdning i egen selvstændig lejlighed eller værelse med køkkenadgang.

Regeringen anser det for en vigtig forudsætning for en fortsat økonomisk vækst, at de uddannelses- muligheder, der er tilvejebragt bl. a. gennem ud- dannelsesloven af 1960, udnyttes i endnu videre omfang end hidtil. De økonomiske vilkår, der bydes kvinder og ugifte mænd under kursusdeltagelsen, er imidlertid efter de gældende regler så ringe, at de i

mange tilfælde gør det uoverkommeligt at deltage. Regeringen finder det derfor nødvendigt — uaf- hængigt af den generelle lovrevision — at forøge den godtgørelse, der ydes ikke-forsørgere.

Som baggrund for vurderingen af lovforslagets hensigt — at forøge tilgangen af unge og kvinder gennem en forbedring af ikke-forsørgernes økono- miske vilkår under kursusdeltagelse — kan med- deles følgende oplysninger:

I 1964-65 er det samlede antal kursister opgjort til ca. 11.400, hvoraf 10.700 mænd og 700 kvinder.

Af samtlige kursister er ca. 23 pct. anslået at være mellem 18 og 25 år.

Af det samlede antal kursusdeltagere, der fik udbetalt godtgørelse, var ca. 2.100 ikke-forsørgere, medens resten, ca. 6.400 var forsørgere.

Af forsørgerne opfyldte 5.600 eller ca. 88 pct. arbejdsbetingelserne for at opnå det særlige tilskud i henhold til lovens § 9. Hvor stort et antal af de foran nævnte 2.100 ikke-forsørgere, der opfyldte disse betingelser, vides ikke, fordi oplysninger om disse deltageres beskæftigelsesmæssige forhold er uden betydning for godtgørelsen under den nu- gældende ordning.

Beregnet på grundlag af det antal forsørgere og ikke-forsørgere, som i 1964-65 har deltaget i kursus, vil lovforslaget skønsmæssigt medføre merudgifter på godt 400.000 kr. efter de pr. 1. april 1966 gæl- dende satser. Forudsættes det, at antallet af ikke- forsørgere efterhånden vil stige med henholdsvis 10 pct. eller 20 pct., beregnes merudgifterne skøn- smæssigt til henholdsvis 530.000 kr. og 660.000 kr.

Forslaget skønnes ikke at medføre forøgede ad- ministrationsudgifter.